

ଟେତର ବିବରଣ ପୁସ୍ତକ

ସିହଦାରେ ଦୁର୍ଜ୍ଞ

୧ ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ବିଶୁରକଣଶ ଶାସନ କରୁଥିଲେ, ସେହି ଦେଶରେ ଦୁର୍ଜ୍ଞ ପଢ଼ିଥିଲା । ତେଣୁ ଏଲମେଲକ ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ ଯିହଦାସ୍ତିତ ନିନର ଗୁହ ଦେଖିଲେହମରୁ ପରତ୍ୟାଗ କଲା ଏବଂ ସେ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ସହତ ମୋଘୁବ ଦେଶରେ ବାସ କରିବାକୁ ଗଲା । ୨ସେହି ଲୋକର ସ୍ତ୍ରୀର ନାମ ଥିଲା ନୟମୀ ଓ ଦୁଇ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମ ଥିଲା, ମହଲୋନ୍ ଓ କିଳିଯୋନ୍ । ସେମାନେ ଥିଲେ, ଯିହଦାର ଦେଖିଲେହମରୁ ଏପ୍ରାଥୀୟ ଲୋକ । ସେମାନେ ମୋଘୁବର ପରତମୟ ଦେଶକୁ ଗଲେ ଓ ସେଠାରେ ବସାଏ କଲେ ।

୩ସାହାପରେ ନୟମୀର ସ୍ତ୍ରୀ ଏଲମେଲକ ମରିଗଲା । କେବଳ ନୟମୀ ଓ ତା'ର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ବର୍ଷି ରହିଲେ । ୪ତା'ର ପୁତ୍ରମାନେ ମୋଘୁବର ଯୁବତୀଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ । ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ନାମଥିଲା ଅର୍ପା, ଅନ୍ୟ ନିଃକ୍ରମ ନାମ ଥିଲା ରତ । ସେମାନେ ମୋଘୁବରେ ଦଶ ବର୍ଷ ବାସ କଲେ । ୫ମହଲୋନ ଏବଂ କିଳିଯୋନ ମଧ୍ୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତବରଣ କଲେ । ତେଣୁ ନୟମୀ ସ୍ତ୍ରୀମାତ୍ରୀନ ଓ ପୁତ୍ରମାତ୍ରୀନ ହୋଇ ରହିଲା ।

ନୟମୀ ତା'ର ଗୁହକୁ ଫେର ଗଲା

୬ସେତେବେଳେ ନୟମୀ ମୋଘୁବର ପରତମୟ ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିଲା, ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲା ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ଯିହଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ମୋଘୁବ ଦେଶ ଛାଡ଼ି ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ଠାତି ନେଲା । ତା'ର ପୁତ୍ରବଧୂମାନେ ମଧ୍ୟ ତା ସହତ ଯିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ଠାତି ନେଲେ । ୭ତେଣୁ ସେ ତା'ର ପୁତ୍ର ବଧୂମାନଙ୍କୁ ଧରି ତା'ର ବାସପ୍ଲାନ ଛାଡ଼ି ଯିହଦାରକୁ ରହି ଆସିଲା ।

୮ସାହାପରେ ନୟମୀ ତା'ର ପୁତ୍ରବଧୂମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ଭୁମିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୁମିମାନଙ୍କର ମା’ ପାଖକୁ ଫେରିଯାଥ । ଭୁମିମାନେ ଭୁମିମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ଯେଉଁମାନେ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ମୃତ ଓ ମୋ ପ୍ରତି ଦୟା ଦେଖାଇଛ । ତେଣୁ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମିଙ୍କୁ ଉତ୍ତମତା ଓ ଦୟା ଦେଖାଇବେ । ୯ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନୂତନ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଘର ଦିଅନ୍ତା” ନୟମୀ ତା'ର ପୁତ୍ରବଧୂମାନଙ୍କୁ ଭୁମିନ ଦେଲା ଓ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କ୍ରମ କଲେ ।

୧୦କିମ୍ବୁ ପୁତ୍ରବଧୂମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଭୁମି ସହତ ଭୁମିର ଦେଶ ଓ ଭୁମିର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ରହିଛି ।”

୧୧କିମ୍ବୁ ନୟମୀ କହିଲେ, “ନା, ମୋର କନ୍ୟାଗଣ, ଭୁମେ ଭୁମର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଫେରିଯାଥ । ଭୁମେମାନେ ଆଉ କାହିଁକି ମୋ ସହତ ଯିବା? ମୁଁ ଭୁମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରି ନାହିଁ । ମୋର ତ ଗର୍ଭରେ ଆଉ ସନାନ ନାହାନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ଭୁମର ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ ଥାଏନ୍ତେ । ୧୨ଭୁମେ କିମ୍ବା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଯିବି ନାହିଁ? ମୁଁ ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟାପାର ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଏକ ନୂଆ ସ୍ତ୍ରୀମାନ ପାଇବାକୁ । ତଥାପି ଯଦି ପୁନର୍ବାର ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି ଆଶି ରହିରେ ଥିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ଗର୍ଭିତୀ ହୁଏଁ ଏବଂ ଦୁଇଟି ସନାନ ଜନ୍ମ ଦିଏ, ଏହାବି ଭୁମ ପାଇଁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ହେବ କି? ୧୩ସେମାନେ ବତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁମେ କଣ ଅପେକ୍ଷା କରିବ ଏବଂ ଯଥେଷ୍ଟ ବ୍ୟାପାର ବିବାହ କରିବା ନିମନ୍ତେ? ଭୁମେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବ, ଭୁମେ ନିକଟୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ବିବାହ କରିବାଠାରୁ ଦୂରେର ରଖି ପାରିବ କି? ନା, ମୋର କନ୍ୟାଗଣ, ମୁଁ ଭୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖରପ ଅନୁଭବ କରୁଛି, କାରଣ ଏହା କଣାଯାଏ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଛନ୍ତି ।”

୧୪ସ୍ତ୍ରୀ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ପୁଣି ଗୋଦନ କଲେ । ଏହାପରେ ଅର୍ପା ତା'ର ଶାଶ୍ୱତ୍ରୁ ଭୁମନ ଦେଲା ଓ ଗୁଲିଗଲା । କିମ୍ବୁ ରତ ତାଙ୍କୁ ଧରି ରହିଲା ।

୧୫ନୟମୀ କହିଲା, “ଦେଖ, ଭୁମର ଯାଆ ତା'ର ନିନର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁଣି ଆପଣା ଦେବତାମନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ । ଭୁମେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରିବା ଉଚିତ ।”

୧୬କିମ୍ବୁ ରତ କହିଲେ, “ଦୟାକର ଭୁମକୁ ଛାଡ଼ି ଯିବା ପାଇଁ ମୋତେ ବାଧ୍ୟ କର ନାହିଁ । ମୋର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଭୁମ ନାହିଁ । ମୋତେ ଭୁମ ସହତ ଯିବାକୁ ଦିଅ । ଭୁମେ ଯୁଆଡ଼େ ଯିବ, ମୁଁ ସେହାଥାଡ଼େ ଯିବ । ଭୁମେ ଯେଉଁଠାରେ ରହିବ ମୁଁ ସେହଠାରେ ରହିବ । ଭୁମର ଲୋକ ହିଁ ମୋର ଲୋକ, ଭୁମର ସଦାପ୍ରଭୁ ହିଁ ମୋର ସଦାପ୍ରଭୁ ହେବେ । ୧୭ଭୁମେ ଯେଉଁଠାରେ ମରିବ ଓ କବର ନେବି ମୁଁ ସେହଠାରେ ମରିବ ଓ କବର ନେବି । କେବଳ ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷତା ଆଉ କିଛି ହିଁ ଯେବେ ଭୁମକୁ ଓ ମୋତେ ବିକ୍ଷେଦ କରଇ, ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଦଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ତେହିଁରୁ ଅଧିକ ମୋତେ ଦିଅନ୍ତୁ ।”

ଗୁହକୁ ଆସିଲେ

୧୮ନୟମୀ ଦେଖିଲେ ଯେ ରତ ତାଙ୍କ ସହତ ଯିବା ପାଇଁ ସଂକଳନବିଧ ଥିଲେ । ତେଣୁ ନୟମୀ ତାଙ୍କ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ ବିବାହ କରିଲେ । ୧୯ନୟମୀ ଏବଂ ରତ ବୈଥିଲେହମରୁ ଗଲେ ।

ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ବୈଥିଲେହମରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଲୋକମାନେ ଉସ୍ତୁକ ହେଲେ ଓ କହିଲେ, “ଏ କ’ଣ ପ୍ରକୃତରେ ନୟମୀ?”

20କିନ୍ତୁ ନୟମୀ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋତେ ନୟମୀ ବୋଲି ଡାକ ନାହିଁ, ମୋତେ ମାର ବୋଲି ଡାକ । ଯେତେବୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ଵର ମୋର ଜୀବନକୁ ଦୁଃଖପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି । **21**ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଏହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିଲି, ମୋର ସବୁକିଛି ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଖାଲି ହାତରେ ଘରକୁ ଫେରଇ ଆଣିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦୁଃଖ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଭୁମେମାନେ ମୋତେ ‘ନୟମୀ’ ବୋଲି କାହିଁକି ଡାକୁଥାନ୍ତି? ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ ଅନେକ ଦୁଃଖ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ମୋ ଉପରକୁ ବହୁତ ଅସ୍ତ୍ରବିଧା ଆଣିଛନ୍ତି ।”

22ଏହିପରି ଭାବରେ ବାର୍ତ୍ତା ଅମଳ ଆଗର ହେବା ସମୟରେ ନୟମୀ ଏବଂ ତା’ର ପୁତ୍ରବଧୁ ରତ ମୋୟାବର ପାର୍ବତ୍ୟ ଦେଶରୁ ବୈଥିଲେହମକୁ ଫେର ଆସିଲେ ।

ରତ ବୋୟକୁ ସାକ୍ଷାତ କଲେ

2 ବୈଥିଲେହମରେ ନଶେ ଧନୀବ୍ୟକ୍ତ ବାସ କରୁଥିଲେ । **2** ଯାହାଙ୍କର ନାମଥିଲ ବୋୟକ । ବୋୟକ ଥିଲେ ଏଲମେଲକର ପରିବାରର ନୟମୀର ନଶେ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ ।

2ଦିନେ ରତ (ମୋୟାବ ଦେଶୀୟ) ନୟମୀକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଶୈତାନ ଯିବା ପାଇଁ ରୁହେଁ । କେହି ମୋତେ ଅନୁଗ୍ରହ ଦେଖାଇପାରନ୍ତି । ଯଦି ଯିଏ କେହି ତା’ ପଛରେ କିଛି ଶବ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଯାଏ ମୁଁ ତାକୁ ସାଉଁଚି ଆଣିବି ।” ନୟମୀ କହିଲେ, “ଯାଆ, ମୋର କନ୍ୟା ।”

3ତେଣୁ ରତ ଶୈତାନ ଗଲା । ସେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ସମସ୍ତ ଶବ୍ୟ ସାଉଁଚିବାରୁ ଲାଗିଲା । ଯେଇଁ ସବୁକୁ ଶ୍ରମିକମାନେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ, ସେହି ଶବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ଫଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ । ଏହି ଘଟଣା ବୋୟକର ଶୈତାନରେ ଘଟିଥିଲା ଯିଏକ ଏଲମେଲକର ପରିବାରର ଥିଲା ।

4ଏହାପରେ ବୋୟକ ବୈଥିଲେହମରୁ ନିରାକାର ଶୈତାନ ଶୈତାନ ଆସିଲା । ଏବଂ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟର୍ତ୍ତନା କଲା, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୂମ୍ବାନଙ୍କର ସହତ ଥାଆନ୍ତୁ ।” ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ।”

5ଏହାପରେ ବୋୟକ ତା’ର ଦାସକୁ ପରୁଶିଲ, ଯିଏ କି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଖବର ବୁଝୁଥିଲା, “ସେ କାହାର ଛୋଟୁ?”

6ତାଙ୍କର ଦାସ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମୋୟାବ ଦେଶୀୟ ପ୍ରଭତୀ ଯିଏକ ନୟମୀ ସାଜରେ ଆସିଥାନ୍ତି, ସେହି ପାର୍ବତ୍ୟମୟ ଦେଶ ମୋୟାବର । **7**ସେ ପ୍ରଭୁଯଶରେ ଆସି ଶ୍ରମିକମାନେ ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ଶବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସାଉଁଚିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ନେଲା । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଲଗାତର ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା, କେବଳ ଅଳ୍ପ ସମୟ ସେ ଗୁହରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିଲା* ।”

ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ... ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିଲା ହରୁରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ନିଶ୍ଚିତ ନୁହେଁ ।

8ଏହାପରେ ବୋୟକ ରତକୁ କହିଲେ, “ଆଗୋ ମୋର କନ୍ୟା, ମୋର କଥା ଶୁଣ । ମୋ ଶୈତାନ ଭୁମ୍ବେ ନିଜ ପାଇଁ ଶବ୍ୟ ଫଂଗ୍ରହ କର । ଭୁମ୍ବ ଅନ୍ୟ କାହାର ଶୈତାନ ଦରକାର ନାହିଁ । ମାତ୍ର ମୋର ଦାସିଗଣଙ୍କ ପଛରେ ଯାଆ । **9**ଦେଶ ସେମାନେ କେଉଁ ଶୈତାନ ଯାଉଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର । ମୁଁ ସେ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ସତକ୍କ କରାଇ ଦେଉଛି ସେମାନେ ଭୁମ୍ବକୁ ହଜରାଣ କରିବେ ନାହିଁ । ଭୁମ୍ବ ଯେବେ ଭୁଗାର୍ତ୍ତ ଅନୁଭବ କରିବ, ତେବେ ଭୁମ୍ବେ ଯାଇ ମୋର ଲୋକମାନେ ପିତୃଥିବା ପାଶିପାତ୍ର ପାଣି ପିଲପାରିବ ।”

10ଏହାପରେ ରତ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶାନ୍ତ କଲା । ସେ ବୋୟକଙ୍କୁ ପରୁଶିଲ, “ମୁଁ ଆଶ୍ରୟ ହେଉଛନ୍ତି, ଭୁମ୍ବେ ତ ମୋତେ ଆଗରୁ କେବେବି ଦେଖି ନାହିଁ । ମୁଁ ବିଦେଶୀନୀ ହେଲେବି ଭୁମ୍ବେ ମୋ’ ପ୍ରତି ଦୟା ଦେଖାଇ ଅଛି ।”

11ବୋୟକ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁମ୍ବେ କିପରି ଭୁମ୍ବ ଶାରୀ ନୟମୀରୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲା, ମୋତେ ସେ ଦିଶ୍ୟରେ କୁହାଗଲା । ମୁଁ ନାଶେ ଭୁମ୍ବର ସାମୀର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଭୁମ୍ବେ କିପରି ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲା । ଏବଂ ମୁଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ନାଶେ ଯେ ଭୁମ୍ବେ ଭୁମ୍ବର ନିରାକାର ଦେଶ, ମାତ୍ରାପିତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପୁଣି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଭୁମ୍ବେ ପୁର୍ବରୁ ଜାଣି ନଥିଲ, ସେହମାନଙ୍କ ସହତ ରହିବା ପାଇଁ ଆସିଥାନ୍ତି । **12**ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମ୍ବକୁ ଭୁମ୍ବର ଏହି ଭଲକାମ ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ । ଭୁମ୍ବକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଲଗ୍ନାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵର ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାରେ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ । ଭୁମ୍ବେ ନିରାକାର ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରାଇଥିଲ ଏବଂ ସେ ଭୁମ୍ବଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।”

13ଏହାପରେ ରତ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁମ୍ବେ ମୋ ଉପରେ ବହୁତ ଦୟା ଦେଖାଇ ଅଛ । ମହାଶୟ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଦାସୀ । ଏପରକି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଏକ ଦାସୀ ସହତ ସମାନ ନୁହେଁ, ତଥାପି ଆପଣ ମୋପ୍ରତି ବହୁତ ଦୟା ଓ କରୁଣା ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ ଦୟାର କଥା ମୋତେ କହିଛନ୍ତି ।”

14ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଦନ ସମୟରେ, ବୋୟକ ରତଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏଠାକୁ ଆସ! ଆମର ଗୋଟିରୁ କିଛି ଖାଆ । ଆଉ ଭୁମ୍ବ ଗୋଟିରୁ କିଛି ଖଣ୍ଡ ନେଇ ଭାହାକୁ ଅନ୍ୟରସରେ ବୁଝାଅ ।”

ତେଣୁ ରତ ବୋୟକଙ୍କର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସହତ ବସିଲେ । ବୋୟକ ତାଙ୍କୁ କିଛି ଭାହା କରିବାକୁ ଅନ୍ୟରସରେ ଦେଲେ । ତହିଁରେ ସେ ତୃପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋଦନ କଲା ଓ କିଛି ବଲକା ରଖିଲା ।

15ଏହାପରେ ରତ ଉଠି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗଲା । ଏହାପରେ ବୋୟକ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦିତା ମଧ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ଶବ୍ୟ ସାଉଁଚିବାକୁ ଦିଅ । ତାକୁ କେବେ ଲକ୍ଷ୍ୟା ଦିଅ ନାହିଁ । **16**ତା’ର କାମକୁ ସରଳ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ଶବ୍ୟ ପକାଇ ଯାଆ ଏବଂ ତାକୁ ଗୋଟିଲବାକୁ ଦିଅ । ତାଙ୍କୁ ବାରଣ କର ନାହିଁ ।”

ନୟମୀ ବୋୟକଙ୍କ ଦିଶ୍ୟରେ ଶୁଣିଲେ

17ରତ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୈତାନ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା । ସେ ଶବ୍ୟ ଫଂଗ୍ରହ କଲା ପରେ, ସେ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଭୁଷଣ ଅଳଗା

କଲା । ଏହା ଓଦନ କଲାରୁ ଅଛି ଦୁଶେଳ ବାଲ୍‌ ହେଲା । 18ରୁ ଏହାପରେ ଶବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମେଲ ନଗରକୁ ଯାଇ ତା'ର ଶାଶୁକୁ ଦେଲା ଏବଂ ସାଙ୍ଗରେ ଆଣିଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଦେଲା ।

19ତା'ର ଶାଶୁ ତାକୁ ପରୁଗଲେ, “ଆଜି ଭୁଲେ କେଉଁଠାରୁ ଏହା ଶବ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲ? କେଉଁଠାରୁ ଭୁଲେ ଗଲ ଓ କାମ କଲ? ଯିଏ ଭୁମ୍ବକୁ ଶବ୍ୟ ଦେଲା, ସେ ଧନ୍ୟ ହେଉ ।”

ଏହାପରେ ରତ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା ତା ଦିଷ୍ଟଯରେ ତାକୁ କହିଲେ । “ମୁଁ ଆଜି ଯେଉଁ ଲୋକର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲି, ତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ବୋୟକ ।”

20ତେଣୁ ନୟମୀ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରବଧୁକୁ କହିଲା, “ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୃଥିତ ଯିଏକ ମୃତ ଓ ଜୀବିତ ଓ ମୃତମାନଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କର କରୁଣା ଦୂରେଇ ନାହାନ୍ତି ।” ଏହାପରେ ନୟମୀ ତାକୁ କହିଲା, “ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଆମର ନିକଟ ସମକୌୟ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା* ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି ।”

21ଏହାପରେ ମୋୟବ ଦେଶୀୟ ରତ କହିଲା, “ବୋୟନ ଫେର ଆସିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପରୁଗଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମଳ ଶେଷ ହୋଇନାହିଁ ।”

22ଏହାପରେ ନୟମୀ ତା'ର ପୁତ୍ରବଧୁ ରତକୁ କହିଲେ, “ଏହା ଭୁମ୍ବପାଇଁ ଅତି ଉତ୍ତମ ଯେ ଭୁଲେ ସେହି ସ୍ଵୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଯଦି ଭୁଲେ ଅନ୍ୟର କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର ତେବେ କେତେକ ଲୋକ ଭୁମ୍ବର ଅସ୍ତ୍ରବିଧା କରିପାରନ୍ତି ।” 23ତେଣୁ ରତ ବୋୟନଙ୍କର ସେହି ମହିଳା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସହିତ ଘନଶୁଭବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ବାଲ୍‌ ଅମଳ ସରବା ପ୍ରଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଗ୍ରହ କରି ଭୁଲିଲେ । ତା ପରେ ସେ ଗହମ ଅମଳ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଶାଶୁଙ୍କ ସହିତ ରହିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଶବ୍ୟ ଅମଳ ଖଳ

3 ଏହାପରେ ନୟମୀ ରତର ଶାଶୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ମୋର କନ୍ୟା, ମୁଁ ଭୁମ୍ବ ପାଇଁ ଏକ ନିରାପଦ ଗୁହ ପାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ । ଏହା ଭୁମ୍ବର ମଙ୍ଗଳ ହେବ ।” 4ହୋଇପାରେ ବୋୟନ ହେଉଛନ୍ତି ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ । ବୋୟନ ହେଉଛନ୍ତି ଆମର ଦୂର ସମକୌୟ । ଭୁଲେ ତାଙ୍କ ଦାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ କାମ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଆଜି ଆପଣା ଖଳାରେ ରତ୍ନ ସମୟରେ କବ ଖାତୁଆଛନ୍ତି । 5ଭୁଲେ ସ୍ଵାନ କରି ସ୍ଵାନର ପୋଶାକ ପିନ୍ଧି ସେହି ଖଳାକୁ ଯାଅ । ମାତ୍ର ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ତୋଦନ ପାନ ନସାରବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକୁ ଆପଣାର ପରିଚୟ ଦିଅନାହିଁ । 6ଖଳ ସାରବାପରେ ସେ ଯେତେବେଳେ ଶବ୍ୟନ କରିବାକୁ ଯିବେ, ସେହି ସ୍ଵାନକୁ ଆଗେଇ ଯାଅ, ତାଙ୍କର

ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ବା ଉତ୍ତରକର୍ତ୍ତା ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତ ଜଣେ ମୃତ ପରିବାରର ସମସ୍ତୁକ ଯନ୍ତ୍ର ସହକାରେ ରକ୍ଷା କରେ । ପ୍ରାୟ ସବୁବେଳେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତ ଦିନହିନୀ ଦାସତ୍ୱ ସମକର୍ତ୍ତା (ଉତ୍ତର) ପୁନର୍ବାର ଆଶେ ଆରଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରେ ।

ପାଦରୁ ଆବରଣ କାହିଁ ସେଠାରେ ପଢ଼ିରୁହ । ତହିଁରେ ଭୁମ୍ବକୁ କଶ କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ସେ ଜଣାଇବେ ।

5ଏହାପରେ ରତ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ଭୁଲେ ଯାହା କହିଲ, ମୁଁ ତାହା ନଶ୍ତି କରିବି ।”

6ଏଣୁ ରତ ସେହି ଖଳାକୁ ଯାଇ ନିକର ଶାଶୁର କଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କଲା । 7ପୁଣି ଖାଇପିଇ ସାର ବୋୟନର ଅନ୍ୟକରଣ ହୃଷ୍ଟ ହୃଥିତ ସେ ଅମାର ପାଖରେ ଶବ୍ୟନ କରିବାକୁ ଗଲେ । ତହିଁରେ ରତ ଧୀରେ ଧୀରେ ଯାଇ ବୋୟନର ପାଦ ପାଖ ସ୍ଥାନ ଅନାହୁତ କର ପଢ଼ ରହିଲା ।

8ମଧ୍ୟରାତ୍ର ସମୟରେ ସେହି ଲୋକ ପଢ଼ିପଠି ଆଶୁର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଅନାଲ ଦେଖିଲ ତା'ର ପାଦ ନିକଟରେ ଏକ ସ୍ଵୀ ଶବ୍ୟନ କରିଛି । 9ବୋୟନ ପରୁଗଲ, “ଆପଣ କଣ୍ଠ ।”

ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ହେଉଛନ୍ତି ରତ, ଭୁମ୍ବର ଦାସୀ । ଏଣୁ ଆପଣାପକ୍ଷ ଆପଣଙ୍କ ଦାସୀ ଉପରେ ବିପୁଲ କରିଲୁ । କାରଣ ଆପଣ ମୁକ୍ତକର୍ତ୍ତା ଜୀବି ଅଟନ୍ତି ।

10ଏହାପରେ ବୋୟନ କହିଲା, “ହେ ଯୁବତୀ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମ୍ବକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଲୁ । ଭୁଲେ ମୋ ପ୍ରତି ଅନେକ ଦୟା ଦେଖାଇଛି । ଭୁମ୍ବର ମୋ’ ପ୍ରତି ଦୟା ପୁର୍ବରୁ ନୟମୀକୁ ଦେଖାଇଥିବା ଦୟାଠାରୁ ଆହୁର ଅଧିକ । ଭୁଲେ ଜଣେ ଗରିବ ବା ଧନୀ ଯୁବକକୁ ଠିକ୍ କରି ବିବାହ କରିପାରିଥାନ୍ତ । କିନ୍ତୁ ଭୁଲେ ଏପରି କଲ ନାହିଁ । 11ହେ ଯୁବତୀ, ଭୟ କରିନାହିଁ ।

ଭୁଲେ ଯାହା ଜଞ୍ଚା କରିବ, ମୁଁ ତାହା ନଶ୍ତି କରିବ । ସହିର ସମସ୍ତ ଲୋକ କାଣନ୍ତ ଯେ ଭୁଲେ ଦହୁତ ଭଲ । 12ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ମୁଁ ଭୁମ୍ବ ନିକଟ ସମକୌୟ । କିନ୍ତୁ ଏହିପରି ଆଉ ଜଣେ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକ ମୋଠାରୁ ଭୁମ୍ବ ଆହୁର ନିକଟତମ ସମକୌୟ । 13ଆଜି ରତ ଏହିଠାରେ ଭୁହ । ଆସନ୍ତା କାଲ ସକାଳେ ମୁଁ ଦେଖିବ ଯେ, ସେ ଭୁମ୍ବ ବିବାହ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରିଛି କି ନା, ଯଦି ସେ ହୃଥିତ ତେବେ ଉତ୍ତମ କଥା । ଯେବେ ସେ ବିବାହ କରିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନାମରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଆଛି, ମୁଁ ଭୁମ୍ବକୁ ବିବାହ କରିବ ଏବଂ ଏକମେଲକର ଭୂମି ଫେରାଇ ଆଣିବ । ତେଣୁ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିଠାରେ ଶବ୍ୟନ କର ।”

14ତେଣୁ ରତ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋୟନର ପାଦତଳେ ଶବ୍ୟନ କଲା । ଅନ୍ଧାର ଆଉଁ ଆଉଁ ଲୋକମାନେ ଚିହ୍ନିବା ପୁର୍ବରୁ ରତ ଉପରେ ପଢ଼ିଲେ ।

ବୋୟନ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏକଥା ଯେପରି କେହି କାଣନ୍ତ ଯେ, ନଶ୍ତ ସ୍ଵୀ ଲୋକ ଏହିଠାରେ ଏହି ଖଳାରେ ଥିଲା ।” 15ଏହାପରେ ବୋୟନ ରତଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁଲେ ଗରିବ ମେଲକ ଧର ।”

ତହିଁରେ ରତ ମେଲକ ଧରିଲ ଓ ବୋୟନ ଏକ ବୁଶେଳ ବାଲ୍‌ ତହିଁରେ ଭାଲ ଦେଲେ । ତା'ପରେ ସେ ତାକୁ ପଠିରେ ପକାଇ ଦେଲେ ସେବେ) ସହରକୁ ଫେରିଗଲା ।

16ଯେତେବେଳେ ରତ ଘରକୁ ଆସିଲା, ତା'ର ଶାଶୁ ତାକୁ ପରୁଗଲେ, “ହେ ମୋର କନ୍ୟା ସବୁକିଛି କେମିତି ହେଲା?”

ତା'ପରେ ରତ ଲୋକଟି କରିଥିବା ସବୁକିଛି ବଶିନୀ କଲା । 17ତା'ପରେ ସେ (ସ୍ଵୀ) କହିଲା, “ବୋୟନ ଏହି ଯଦି

ଉପହାର ଦେଇଛନ୍ତି । ବୋୟନ୍ କହିଲେ, ବିନା ଉପହାରରେ ଭୁମେ ଭୁମ ଶାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ଉଚିତ ନୁହଁ ।”

18ନୟମୀ କହିଲା, “ହେ, କନ୍ୟା ଏହି ଦିଶ୍ୟ କ’ଣ ହେବ, ଏହା ଭୁମେ ଜାଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଘୋର୍ଯ୍ୟ ଧର, କାରଣ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଗେଷ ନବଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସିପାରିବ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଦିନ ସରବା ପୂର୍ବରୁ କ’ଣ ହେବ ।”

ବୋୟନ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମକ୍ଷୀୟ

4 ବୋୟନ୍ ନଗର ଦ୍ୱାରକୁ ଗଲା ଏବଂ ସେଠାରେ ବସିଲା, ସେ କହିଥିବା ନିକଟ ସମକ୍ଷୀୟକୁ ଯାଉଥିବାର ଦେଖିଲା । ତେଣୁ ସେ ତାହାକୁ ଡାକି କହିଲେ, “ଆସ ଏବଂ ଏହଠାରେ ବସା !” ତେଣୁ ସେ ଲୋକଟି ଆସିଲା ଓ ସେଠାରେ ବସିଲା ।

୫ଏହାପରେ ବୋୟନ୍ କେତେକ ସାନ୍ତୀ ଠୁଳ କଲେ । ସେମାନେ ନଗରର ଦଶନଶ ବିଯେଦ୍ୟେଷ୍ୱର ଥିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହଠାରେ ବସ, ତେଣୁ ସେମାନେ ସେଠାରେ ବସିଲେ ।”

୬ବୋୟନ୍ ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତାକୁ କହିଲା, “ନୟମୀ ପରତମୟ ଦେଶ ମୋୟବରୁ ଫେରିଥାନ୍ତି । ଏବଂ ସେ ତା’ର ଭୁମିକୁ ଦ୍ଵାରା କରିବାର ଥିଲା, ଯାହାକି ଏଲିମେଲକର ଥିଲା* । ୭ଏହଠାରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମଶେରେ ଓ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ସମ୍ମଶେରେ ମୁଁ ଭୁମକୁ କହିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ଠାତି କରନ୍ତି । ଯଦି ଭୁମେ ଏହାକୁ କଣିବାକୁ ଗୁଡ଼ୁଁ, ତେବେ ଏହାକୁ କଣ ! ଯଦି ଏହା ଭୁମେ କଣିବାକୁ ନଗୁଡ଼ୁଁ, ତେବେ ମୋତେ କୁହ ଓ ମୁଁ ଏହାକୁ କଣିବି କାରଣ ଯେହେତୁ ଭୁମେ ନାଶ, ଭୁମ ପରେ ମୁଁ ଯଥାର୍ଥ ଲୋକ ଯାହାର ଏହି ନାଶକୁ କଣିବା ପାଇଁ ଅଧିକାର ଅଛି । ଯଦି ଭୁମେ କଣିବାକୁ ଗୁଡ଼ୁଁ ନାହିଁ, ତେବେ ମୁଁ ଏହାକୁ କଣିବି ।”

୮ଏହାପରେ ବୋୟନ୍ କହିଲା, “ଯେବେ ଭୁମେ ନୟମୀଠାରୁ ଏହି ଜମି କଣିଛ, ତେବେ ଭୁମେ ମୁତ୍ତ ଲୋକର ସ୍ମୃମୋୟାକ୍ଷର ରତ୍ନକୁ ହଁ ପାଇବ । ମୁତ୍ତ ଲୋକର ଭୁମିର ବଂଶଧର ପାଇବା ପାଇଁ ଭୁମେ ତାକୁ ବିବାହ କରିବା ଉଚିତ । ଏହପରି ଭାବରେ ସେହି ଜମି ମୁତ୍ତ ଲୋକର ନାମରେ ରହିଯିବ ।”

୯ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା କହିଲା, “ମୁଁ ଏହାକୁ କୁଣ୍ଡ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଏହା ମୋର ଅଧିକାର ଅଟେ, ମୁଁ ଏହାକୁ ପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ମୁଁ ଏହା କରେ, ମୁଁ ମୋର ଜମି ହୁଏତ ହରାଇପାରେ । ସେଥିପାଇଁ ଭୁମେ ତାହା କଣିପାର ।”

୧୦ବଢ଼ିନ ପୂର୍ବରୁ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର କଠିନ ଅନ୍ୟକୁ ଦିଅନ୍ତି, ଏହା ଲଗ୍ରାଫ୍ୟେଲରେ ବନ୍ଦକ ସମ୍ପତ୍ତି ପୁରୁଷଙ୍କରାଜନାର ସାନ୍ତୀ ଅଟେ । ୧୧ମୁକ୍ତକର୍ତ୍ତା ଜାତି ଯେତେବେଳେ ବୋୟନ୍କୁ “ସେହି ଭୁମି କଣିବାକୁ” କହିଲା । ସେ ତା’ର ପାଦୁକା କାହିଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଲା ।

୧୨ ଏବଂ ସେ ... ଥିଲା “ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହାର ଘରକୁ ଫେରିଲେ, ସେ ତାହା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଦଶତ୍ରତା ଯୋଗୁଁ ବିକ୍ରି କଲା ।”

୧୩ଏହାପରେ ବୋୟନ୍, ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ଓ ସେଠାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲା, “ଆଜି ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ ପାନ୍ତି । ମୁଁ ଆଜି ନୟମୀଠାରୁ ସମସ୍ତ କିଣୁଥାନ୍ତି । ଯାହା କି ଥିଲା ସବୁ ଏଲିମେଲକ, କଲିଯେନ ଏବଂ ମହିଲୋନର ଥିଲା । ୧୪ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋୟବ ଦେଶୀୟ ମୁତ୍ତ ମହିଲୋନର ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ରତ୍ନକୁ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲା । ଯାହାପରିଲାଗେ ମୁତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିର ନମିଜମା ସବୁ ତା’ର ପରବାରରେ ରହିବ । ଏହି ପ୍ରକାରରେ ମୁତ୍ତ ଲୋକର ନାମ ପୁରାପୁର ଭୁଲି ହେବନାହିଁ । ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ ଆଜି ଏହାର ପାନ୍ତି ।”

୧୫ତେଣୁ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ଏବଂ ଫାଟକ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଏହାର ସାନ୍ତୀ ରହିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ରାହେଲ ଓ ଲେୟାପର ଯିଏ କି ଲଗ୍ରାଫ୍ୟେଲର ଗୁହ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ସେହିପର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ ଭୁମର ପୁହକୁ ଆଶନ୍ତ । ଭୁମେ ଏମ୍ପ୍ରାଥାରେ ଗନ୍ଧିଶାଳୀ ଓ ବୈଥିଲେହମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୁଅ ।

୧୬ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଯୁବତୀ ଦ୍ୱାରା ଭୁମକୁ ଯେଉଁ ସନ୍ନାନ ଦେବେ, ତାହା ଦ୍ୱାରା ଭୁମର ବଂଶ ତାମର ଗର୍ଭରେ ଯିହୁଦାରେ ଜନ୍ମିତ ପେରସର ବଂଶ ଭୁଲ୍ୟ ହେବ ।

୧୭ସହରର ସାନ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ନୟମୀକୁ କହିଲେ, “ଧନ୍ୟ ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯିଏ ଭୁମକୁ ଏହି ସନ୍ନାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ଲଗ୍ରାଫ୍ୟେଲ ଦେଶରେ ବିଶ୍ୟାତ ହେବ ।

୧୮ସହରର ସାନ୍ତୀ କଣିକାରୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବ । ଭୁମର ଗୁହକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତେ ସେ ଗର୍ଭବୀତୀ ହେଲା, ଏବଂ ସେ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ନାନ ଦନ୍ତ ଦେଲା । ୧୯ସହରର ସାନ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ନୟମୀକୁ କହିଲେ, “ଧନ୍ୟ ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ, ସାତଟି ପୁତ୍ର ଅପେକ୍ଷା ଭୁମକୁ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କରିବ ।”

୨୦ସହରର ସାନ୍ତୀ ସାନ୍ତୀର ବାଲକକୁ କୋଳାଇ ନେଲା ଏବଂ ତା’ର ପ୍ରତିପାଳନ କଲା । ୨୧ସେହି ସାନ୍ତୀ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ଦର୍ତ୍ତମାନ ନୟମୀର ଏକ ପୁତ୍ର ଅଛନ୍ତି ।” ତେଣୁ ସେମାନେ ତା’ର ନାମ ଦେଲେ, ଓବେଦ । ସେ ଥିଲା ଯିଶ୍ୟ ଥିଲା ରାଜା ଦାଉଦକ୍ଷର ପିତା ଏବଂ ଯିଶ୍ୟ ଥିଲା ରାଜା ଦାଉଦକ୍ଷର ପିତା ।

ରତ ଏବଂ ବୋୟନ୍କର ପରିବାର

୨୨ ପେରସର ବଂଶବଳୀ ଏହି ପ୍ରକାର, ପେରସର

ପୁତ୍ର ହିଣ୍ଡେଶ୍ଵର,

୨୩ ହିଣ୍ଡେଶ୍ଵର ପୁତ୍ର ଅରାମ ଓ ଅରାମର

ପୁତ୍ର ଅମ୍ବିନାଦବ,

୨୪ ଅମ୍ବିନାଦବ ପୁତ୍ର ନହଶୋନ ଓ ନହଶୋନର

ପୁତ୍ର ସଲମୋନ,

୨୫ ସଲମୋନର ପୁତ୍ର ବୋୟନ୍ ଓ ବୋୟନ୍କର

ପୁତ୍ର ଓବେଦ,

୨୬ ଓବେଦର ପୁତ୍ର ଯିଶ୍ୟ ଓ ଯିଶ୍ୟର

ପୁତ୍ର ଦାଉଦ ।

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/acrasianfontpack.html>